

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **Z. M.**, proti žalovanému: **Úřad práce - krajská pobočka v Brně**, se sídlem Křenová 111/25, Brno, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

### t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou, doručenou krajskému soudu dne 20. 10. 2017, domáhá ochrany proti průtahům a nečinnosti žalovaného, spočívající v tom, že do dnešního dne tento nerozhodl o doplatku na bydlení jakožto dávce pomoci v hmotné nouzi, upravené zákonem č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 111/2006 Sb.“). Ačkoli žalobce v podané žalobě označil jako žalovaného „Správu sociálního zabezpečení“, je zřejmé, že žalovaným správním orgánem je Úřad práce - krajská pobočka v Brně, která je dle § 6 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb. orgánem pomoci v hmotné nouzi a dle § 67 odst. 1 písm. a) tohoto zákona rozhoduje mj. o přiznání doplatku na bydlení, jeho výši a provádí jeho výplatu.

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ten, kdo **bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu**, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení (pozn.: zvýraznění doplněno krajským soudem).

Z výše citovaného ustanovení soudního řádu správního vyplývá, že mezi základní podmínky přípustnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti patří bezvýsledné vyčerpání prostředků, které má žalobce k dispozici k ochraně či nápravě v předcházejícím správním řízení. Uvedený požadavek vychází z celkové koncepce správního soudnictví, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům poskytována v rámci veřejné

správy. Před použitím některé z žalob ve správním soudnictví je tedy nutné vždy vyčerpat řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem.

Povinnost tvrdit (tzv. břemeno tvrzení) a povinnost prokázat (tzv. břemeno důkazní), že došlo k naplnění podmínky řízení v podobě marného vyčerpání prostředků nápravy, přitom stíhá účastníka řízení (zde žalobce). Je tudíž na žalobci, aby tvrdil, že se v předcházejícím řízení pokusil o zjednání nápravy tvrzené nečinnosti žalovaného, avšak bezúspěšně; zároveň je žalobce povinen soudu náležitě doložit a prokázat, že před podáním žaloby tyto prostředky obrany bezúspěšně vyčerpal.

Krajský soud proto žalobce usnesením ze dne 3. 11. 2017, č. j. 30 A 224/2017 - 4, vyzval, aby soudu sdělil a prokázal, zda se s žádostí o nápravu tvrzeného nežádoucího stavu v podobě namítaných průtahů a nečinnosti žalovaného krajské pobočky úřadu práce spočívající v nevydání rozhodnutí o doplatku na bydlení, obrátil před podáním žaloby na nadřízený správní orgán, kterým je Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Žalobce na tuto výzvu doložil soudu rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. 4. 2017, č. j. MPSV-2017/76482-921, kterým bylo zrušeno prvostupňové rozhodnutí Úřadu práce - krajské pobočky v Brně ze dne 7. 2. 2017, č. j. 44353/2017/BBA, ve věci nepřiznání příspěvku na živobytí, včetně podaného odvolání žalobce; oznámení Úřadu práce - krajské pobočky v Brně ze dne 2. 5. 2017, č. j. 157216/2017/BBA, o přiznání dávky příspěvku na živobytí ve výši 3 410 Kč měsíčně od prosince 2016; námitka žalobce ze dne 17. 5. 2017 proti oznámení o přiznání dávky v hmotné nouzi; protokol o jednání uskutečněném v sídle Veřejného ochránce práv dne 13. 2. 2017 a posudek o invaliditě žalobce ze dne 10. 11. 2016, zn. LPS/2016/12639-BM\_CSSZ.

Žádnou z výše uvedených listin přitom nelze pokládat za žádost, kterou by se žalobce před podáním žaloby obrátil na Ministerstvo práce a sociálních věcí jako na nadřízený orgán žalovaného, o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Stejně tak samo Ministerstvo práce a sociálních věcí k výzvě soudu v odpovědi ze dne 21. 11. 2017 sdělilo, že žádnou takovou žádost žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti Úřadu práce - krajské pobočky v Brně neevidují. Bez dřívějšího podání takové žádosti na Ministerstvo práce a sociálních věcí však žalobu podanou k soudu nelze považovat za přípustnou.

Jak v této souvislosti vyslovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015 - 59, publikovaném pod č. 3409/2016 Sb., „(...) podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti v řízení před správním orgánem musí být splněna již v okamžiku podání žaloby. Totéž lze dovozovat ze slova „bezvýsledně“: **pouze ten, kdo před podáním žaloby podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (...), vyčerpal tento prostředek bezvýsledně. Teprve v tomto případě je jeho žaloba přípustná**“. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu tedy dospěl k závěru, vtělenému do následující právní věty: „Není-li při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti orgánu splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním

*orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.), jedná se o žalobu nepřípustnou, kterou soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.“ (pozn.: zvýraznění doplněno krajským soudem).*

Krajský soud tak v souladu s výše citovanými závěry postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a žalobu výrokem I. tohoto usnesení odmítl, aniž se mohl zabývat její důvodností.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1, věta první, s. ř. s. *a contrario*).

Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. listopadu 2017

Mgr. Milan Procházka  
předseda senátu